

Z ufnością prosimy Jezusa o pomoc

„O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz!” (Mt 15,28)
(Z liturgii XX niedzieli zwykłej)

Jezus podróżuje ze swoimi uczniami. Przemierzają odległy region, którego mieszkańcy są dla nich obcymi. Mieszkająca tam kobieta głośno prosi o pomoc dla chorej córki.

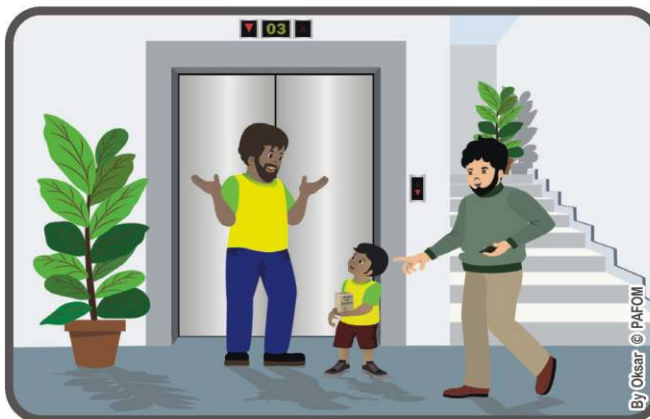
Uczniowie podchodzą do Jezusa, który szedł szybko w milczeniu i proszą Go, aby wysłuchał tą kobietę, która idzie za nimi, krzycząc bardzo głośno!

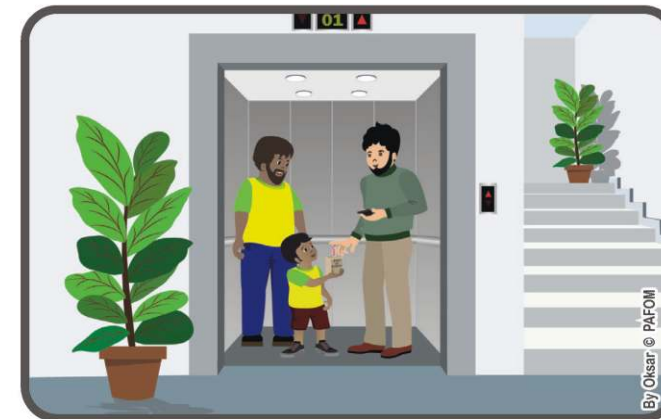
Ona ufa Jezusowi, rzuca Mu się do stóp, prosząc ponownie: „Panie, pomóż mi!”. A Jezus: „Niewiasto wielka jest twoja wiara! Cokolwiek zechcesz, stanie się”. W tym momencie jej córka wraca do zdrowia.

Franciszek mieszka w Brazylii. Wraz z przyjaciółmi zbierają pieniądze, by pomóc ubogim. Zrobili małe skarbonki, które zawsze noszą ze sobą. Dzisiaj Franciszek w drodze do domu ma swoją w ręku.

Wsiadając do windy, mówi do taty: „Mogę też poprosić sąsiadów o pomoc”, ale on odpowiada: „Może nie zrozumieją!”. W tym momencie wchodzi mężczyzna i z zaciekawieniem przygląda się skarbonce z napisem: „Dla ubogich”.

Pyta Franciszka: „Dlaczego zbierasz pieniądze?” A on zdecydowanie: „Ponieważ jestem genem 4 i chcemy pomagać biednym!”. Ten pan nie zna genów 4, ale zachwycony odwagą chłopca, wrzuca do skarbonki sporą sumę pieniędzy. Franek szczęśliwy patrzy na ojca, który się do niego uśmiecha.